

XVI. kötet

Budapest, 1901. január 20-án.

3. szám.

Korán kezdi.

Egy szerződés céljából vendégszereplő színész nő beállít az igazgatóhoz, hogy megtudja, mint van megelégedve tegnapi felléptével. Társalgás közben az igazgató átöleli a művésznő derekát s meg akarja csókolni.

— De igazgató úr, — védekezik a szinpadai ártatlanság, — hova gondol, hiszen még nem vagyok — szerződötve!

Mikor ő otthon van.

Egy diáknál betörők jártak éjjel. Természetesen nem találtak pénzt s a diák ráadásul kikaczagta őket.

— Szerencsétlenek! — mondá, — hisz tudhatnátok, hogy ha pénzem volna, nem ülnék itthon.

Tragédia.

Minden szívnek megvan
A tragédiája,
Egyik-másik átcsap
A komédiába.

Egyiken nevetnek,
A másikon sirnak,
S bizony némelyikről
Könyveket is irnak.

De csak annak igaz
A tragédiája,
A ki eltemette
Örökre magába.

Haan Béla.

Színházban.

A. Nos, hogy mulattál az «Apai örömök»-ben?

B. Sehogy sem.

A. Feleséged azt mondta, hogy véresre tapsoltad a tenyeredet.

B. Csak azért tapsoltam, hogy ébren maradjak.

Három éve lakom az Amazon-utczában egy derék fűszeresnél. A tűrhetően virágzó fűszerüzlet a «Kék Leopárd»-hoz van czimezve, hol a kevésbé tűrhetően bebutorozott szobáért havi kilencz forintot fizetek. Ismerőseim igénytelen embernek tartanak s szerénység nélkül legyen mondva, példásan szolid életet élek. Ennek a körülménynek köszönhetem, hogy a fűszeresék megtiszteltek bizalmukkal s lassankint úgy tekintettek, mintha én is a családhoz tartoznám.

A házigazdám szenvedélyes piketező volt s szabad óráimban számtalanszor elkártyáztunk együtt — nadrággombba. Valamikor ugyanis a «Kék Leopárd» szerény rófos volt s abból az időből maradt meg e portékából nagyobb mennyiség.

Egy izben — mikor a kétezerszázhatvannyolczadik nadrággombot elnyertem tőle — így szólt:

— Haza jön a Sáríka.

Sáríka tudniillik a legidősebb leány volt a családban, fiatal özvegy. Az utolsó félévben rokonainál Pomázon tartózkodott — a fűszeres familia azon reménységére, hogy az ottani intelligenciából talán kerül valami jó párti a bánatos özvegy számára.

A pomázi intelligencia azonban vak, s a bánatos özvegy nem tudott érvényesülni.

Sáríka haza jön!

Szerencsekivánatomat fejeztem ki az örvendetes esemény fölött.

Harmadnap csakugyan megérkezett.

Mikor a hivatalból haza jöttem, az előszobában találkoztunk. Az anyja mutatott be neki:

— Rozoghy úr, jó barátunk.

Szemügyre vettem a kicsikét.

Az egyik lábára feltűnően sántított, a miért is olyasfélekép tűnt fel a fiatal özvegy előtttem, mint egy ringó lótuszvirág, vagy inkább — és ez találóbbs is, a mennyiben meglehetősen természetes volt ónagysága — mint egy ringó bárka.

Más különben szépnek lehetett mondani, ha arcját a szokatlanul nagy számban jelenlevő szeplők el nem torzítják.

Kezet nyújtott s amellet csábosan mosolygott. Édes bizsergés futott át rajtam. Rám nem igen szoktak az asszonyok mosolyogni, legalább nem emlékszem, hacsak azt is nem számítom, mikor a multkoriban a mosónémnak három hónapról egyszerre fizettem ki a hátralékos tartozásomat.

Pajzán mosolya szíven talált. Nem állhattam ellen a csábnak, megcsókoltam a kezét, miközben a lábára gázoltam; a vágy elragadott s mégegyszer megcsókoltam azokat a parányi kacsókat s mégegyszer a lábára tapostam. Szépem feljajdult s az anyja különös szemekkel méregetett, én meg rettenetes zavarba jöttem.

— Bocsánat, — hebegtem — régi emlékek... hasonlatosság... Az igen... boldogult nagynéném jutott eszembe.

Zavaromban most a fűszeresné lábára hágtam.

Sáríka, ájuldozott, az anyja nemkülönben.

Az okos asszony végre feltalálta magát:

— Foglaljon helyet Rozoghy úr! — mondá.

Társalgásunkat igyekeztem mielőbb befejezni.

Azon az éjszaka nem tudtam aludni.

★

Egy hét sem telt el, s a legbizalmasabb barátja lettem Sáríkáknak. Egyik nap azt kérdezte tőlem, hogy mivel lepje meg az édes apját a nevenapjára?

— Magának jó eszméi szoktak lenni.

A jó eszme egy hálósipka volt.

— Jó, legyen hálósipka, — mondá, — s rá himezek valami szép virágot. Maga majd megrajzolja a himzés alá.

— Csakhogy én nem tudok virágot rajzolni.

— Hát mit tud?

— Házat, lovat...

— Az egyik se jó. Hát még?

— Még sok mindent, egeret, macskát is...

— Várjon!... macska, az jó lenne; de tudna-e belőle leopárdot csinálni?

— Ha parancsolja. Különben is az én macskáimat csekély fantáziával lehet többféle állatnak nézni.

— Hát jó, egy leopárdot.

— Igen. Hogy kívánja? Vigye a fiát is a szájában?

— Nem. Fia nélkül.

Hozzá fogtam a leopárd rajzolásához és sikerült is egy kengurut megrajzolnom, a mint az a két hátulsó lábán ül, a harmadikat pedig nyalja. A negyedik a misztikus háttérben vészett el.

A névnap közelgett és a Sáríka ügyes kacsoi meg a sokféle selyemszálak a kengurut mihamar egy szeczesz-sziós elefánttá varázsolták át.

Még csak négy nap volt hátra a nagy naphoz.

★

A névnapot megelőző nap délutánján — egy vasárnap délután — rendkívüli dolog történt.

Az öregek kimentek a ligetbe, mi pedig ketten Sáríkával odahaza maradtunk. Akkor tette Sáríka az utolsó öltéseket a már kész sapkába.

Élénk beszélgetésünkben az ajtó nyílása zavart meg. Alig volt időnk a sapkát a fiatal özvegy ágya alá dobni.

A fűszeres jött. Zavarba jöttünk mind a ketten.

Az öreg sejteni kezdett valamit. Gyanakodva nézett körül s megakadt a szeme az ágy alatt heverő sapkán. Felvette, megnézte, aztán bennünket nézett meg.

Aztán kiállott a szoba közepére és azt mondta:

— Hahh!!!

Majd közelebb jött három lépéssel és megint azt mondta:

— Hahh!!!

Aztán ordítani kezdett, mint egy leopárd, mint két leopárd, mint egy egész leopárd farka.

Azt hiszem, az üzlet ezégtábláján levő leopárd is ordított.

Sóbálványokká meredtünk.

Oda jött hozzám és fülembe harsogta:

— Mi ez, nyomorult?

Nem tudtam szóhoz jönni.

— A leányom, az én becsületes leányom, az én mocsoktalan nevem!

Meg akartam neki magyarázni a dolgot.

Minél kisebb ára van a búzának, annál nagyobb szeme van a nagy zsemlyének.

A legszenvedélyesebb archeologusok a zсібárusok és házalók, mert ezek csak is régiségeket vásárolnak össze.

Régészettel az ujságírók annyiban foglalkoznak, a mennyiben régi híreket és régi élczeket közölnek.

Vallomás.

Voltam én is már szerelmes
 Igazából,
 Sirtam is az ablakánál
 Ráadásul.
 Párnám volt a kapufélfa
 Házuk mellett,
 A végén már étel-ital
 Csepp se kellett.
 Hanem aztán jött a végzet
 Balkezével,
 Láttalak az ablakon át
 Csöndes éjjel,
 A mint gyöngysor szép fogadat
 Vizbe tetted,
 Szerelmemet stante pede
 Eltemetted.

Manó.

— Mit, ez leopárd? Ez? — orditá, — hisz a vak is látja, hogy ez a Rozoghy-család czimere: fehér mezőben zöld bivaly. Hallatlan egy ilyen himpellér hálósipkája az én tiszta leányom szentélyében.

S tovább orditozott.

Az utcza népe összezsúrdult az ablak alatt.

Sárika zokogva borult a nyakamba:

— Ments meg édes!... meghalok!

Elébe állottam a zöld leopárdnak.

— Uram, — szoltam, — jóvá fogom tenni hibámat.

E szavakra megszeliđült.

Nemsokára megérkezett a fűszeresné is. Mikor meghallotta, hogy eddigi lakójából veje lesz, nyakamba borult és fiának nevezett.

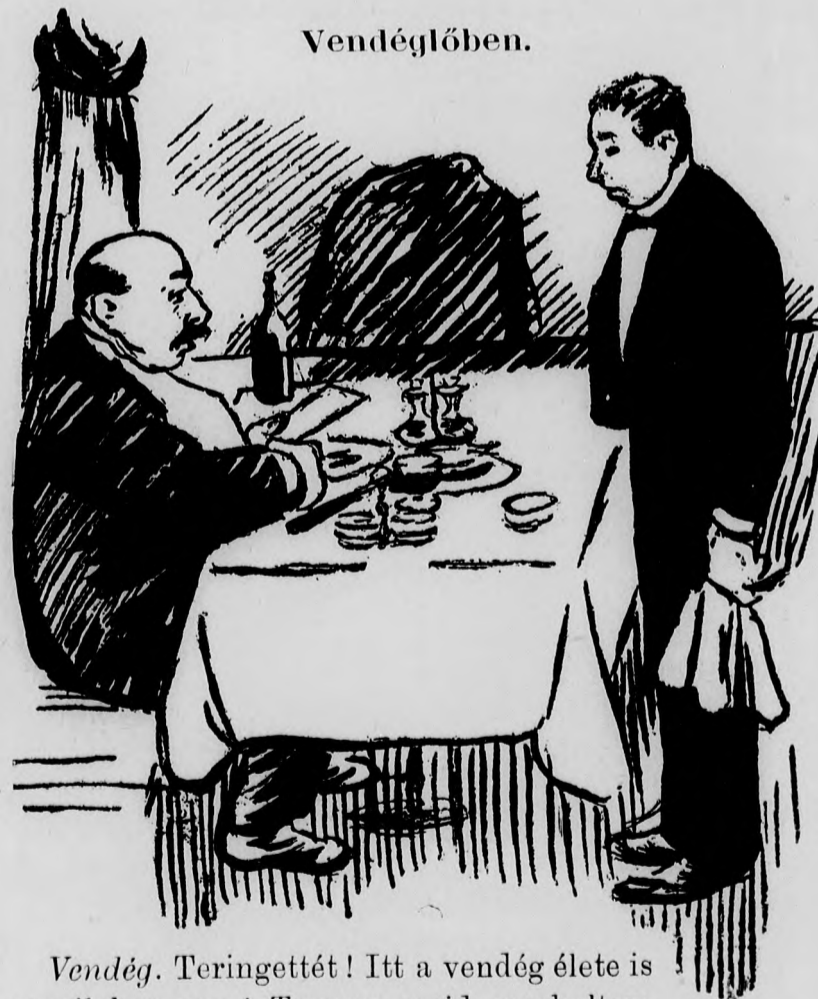
Öt hónap óta boldog férj vagyok.

Vadászy Nándor.

Duczos derék.

A falusi kis nagysám bemegy a városba s szép ruhát rendel. Végre haza küldik a kész ruhát. Fel is veszi, de biz az szörnyen el volt szabva. A ruhaderék úgy állott rajta, mintha a nő púpos lett volna. Vissza is küldi, megírván, hogy mi a hibája; de hozzá teszi, hogyha ott ez a divat, hát küldje azon módon vissza.

Vendéglőben.

Vendég. Teringettét! Itt a vendég élete is veszélyben van! Tegnap majd meghaltam attól a mérges gombától!...

Pinczér. Pompás! Akkor hát megnyertem a fogadást a főnököm ellenében, a ki azt állította, hogy az a gomba nem mérges!

Ellenmondás.

- Én egy zongorát vettem karácsonyra a feleségemnek.
 — Hát zongorázik a feleséged?
 — Ments Isten! Hiszen akkor csak nem vettem volna neki zongorát!

Megfejtelt közmondások.

Ki egyszer hazudik,
 Nincs többé hitele,
 (Kivéve ha pénzzel
 Van tárczája tele.)

Rest szolgának bot a bére,
 (A mely kivételesen *adómentes*.)

Rest ember gyakran nézi a napot,
 (Mégse fáj a szeme.)

A reggeli vendég
 Ritkán marad délig.
 (A ki meg későn jön,
 Ajtó mellé küldik.)

A rest kéz meg nem *izzasztja* az
 eke szarvát,
 (Mert ily bűvészetre még a szorgos
 kéz sem képes.)

A kié a tyuk, azé a tojása;
 (Kivéve a Columbus tojását.)

A jó cseléd mindig talál dolgot,
 (Mit a rosz elhagyott.)

Persius.

Megfelelt.

Egy másodosztályu vasuti kupében egy vidéki plébános és egy alsó-kubini pénzügyi tisztviselő került össze több utassal együtt. A pénzügyi tisztviselő jóízű adomákkal mulattatta utazó társait, s midőn bele melegegett az adomázásba, merészebb kaliberű és csintalanabb természetű adomákat is talált fel.

A főtisztelendő egy ideig csak nevetett a csintalan adomákon, de aztán az adomázó úr felé fordulva, így szólt:

— Aztán nem fél a tekintetes úr, hogy a pokolba jut?

— Nem én, — felelt a jókedvű adomázó, — mert ott is találkozni fogok a főtisztelendő úrral.

Igénytelen.

Mama. Igazán boldog lesz az a férfi, a ki az én leányomat fogja nőül venni, mert nem afféle divatbáb, mint a legtöbb mai asszony, s ha minden hónapban új ruhát kap s minden harmadnap bálba, színházba vagy hangversenyre mehet, teljesen meg van elégedve szegény kis hamupipőke!

Furesa számítás.

- A nagysádé ez a két gyerek?
 — Igen.
 — S milyen idősök?
 — Egyik öt, a másik négy éves.
 — Ah, hát nagysád már kilencz év óta van férjnél?

Drága jeggyűrű.

Leány (fiatal asszony barátnéjához). Mibe került a jeggyűrűd?

Fiatal asszony, (a ki szerencsétlenül ment férjhez). Életem boldogságába!

Margitka könyei.

Egyedül van a szobában
A leányka épen,
És nagy könnyesepek ragyognak
Szép, sötét szemében.

Finom fehér zsebkendőjét
Az ajkára nyomja,
S udvarias köszöntésem
Alig hogy fogadja.

— Az Istenért, mi baja van? —
Szóltam megrettenve,
— Mért e könyek szép szemében?
Hol van játszki kedve?

Szárítsa fel a könyeit,
Jó Margitka, kérem,
S bármi bántja, osztom önnel,
Fogadom, ígérem!

Kaczag erre a leányka:
— Jaj, be fura dolog!
No, nem bánom, ossza meg hát:
Nagyon — náthás vagyok!

Árkosi Ödön.

Sóhaj.

Korcsolyázó. Csodálatos, hogy a jégen mily gyorsan tüzet fog az ember szive. De az még csodálatosabb, hogy a leányok azzal tromfolnak le: «Majd ha fagy!»

Kifogás.

Egy munkás ember dühösen vitte el az óráshoz az óráját, melyet csak két nappal ezelőtt vásárolt.

— Micsoda hitvány portékát adott el nekem! Napjában csak nyolcz órát jár, néhány óráig folytonosan zörög, aztán végkép elhallgat.

— Szocziálista maga? — kérdi a boltos.

— Az vagyok!

— No, akkor mit akar? Ez az óra is az. Nyolcz órát jár, nyolczat szórakozik s ugyanennyit pihen.

Ügyvédnél.

Perföldy. Uram, úgy veszem észre, önnek nincs igaza ebben az ügyben.

Kliens. Hát ha igazam volna, akkor mit keresnék önnél?

Divatos festők.

I.

A preraphaelista.

Az impresszionista.

Templom-szentelés.

Hosszu várakozás után végre kőtemplomhoz jutnak az atyfiak s így a fatemplomból kiköltözhetnek. A templom-szentelésre nagy fényvel készülődnek, sok vendég is ígérkezik több helyről. A szentelés napján egy oda való polgár megszólít egy idegenből jött úri embert, mondaná meg neki, a régi templomban lesz-e a szentelés vagy az újban?

Sarokba szoritva.

A számtantanár az életben is folyton az arányokat emlegette, lopásnál, gyujtogatásnál, vagy bármi került elő, folyton azt hangoztatta:

— Nincs baj, a megtörtént esetek aránylag kevesek!

Egyszer csak kérdi tőle egy orvos barátja egy társaságban:

— No, komám, mi szeretnél lenni: hagymázbeteg vagy milliomos?

— Hát milliomos!

— Látod, magad ellen beszélsz, mert itt tiszta számokban beszélhetünk; a milliomos mind meghal, a hagymáz-betegek hatvan százaléka pedig felgyógyul.

Elvű meggyőződés.

Egyik falu híres volt arról, hogy minden választásnál ellenzéki volt. Most is piros tollal s az ellenzék zászlaja alatt vonulnak a választásra és egy szálíg leszavaznak a kormánypártra. Van is nagy ámulás. A vezető polgárt megszólítják:

— Hát ilyen a híres negyvennyolczas falu?

— Azok vagyunk mi mind egy szálíg, hanem hát az a vizipuska! Balpártiak vagyunk mi, azok is maradunk; de a jobbpártra szavaztunk, mert csak akkor vesz nekünk a gróf vizipuskát.

Imádat és szeretet.

Imádjuk, kit
Nem ismerünk,
Mert erényit sokszorozza
Felesigázott képzeletünk.

Szeretjük, kit
Megismerünk,
Mert hibáit kisebbíti
Végtelen nagy szeretetünk.

Haan Béla.

Ravasz.

Erdész. Mit mászkál itt maga az erdőben?
Öreg asszony. A nagyságos úrral kell találkoznom,
hogy meg legyen a mentsége, ha nem lő semmit!

Elbeszéltek egy fiatal asszonykának, mennyivel szebben mossák a felföldi mosónők a fehérneműt, mint az alföldről valók.

Az pedig attól van, hogy mindent, még a legfinomabb vásznat, battisztot is kivisznek a tiszta patakra, ott jól kiöblögetik, kisulykolják még a legkisebb ruhadarabot is; de olyan szép fehér is aztán a ruha, mint a frissen leesett hó!

Nagy érdeklődéssel, bámulva hallgatja az alföldi asszony ezt a szokást, mely az alföldön az iszapos folyóviz miatt kivihetetlen, s azt kérdi végül:

— Hát aztán a patakban — kékitenek is?

Logice.

A férj távozni akart hazulról s így szólt feleségéhez:

— Juliska, add rám a felöltőmet.

Mire a feleség sértődve válaszolt:

— Nem vagyok én papgazdasszony, hogy kabátot segítsek valakire feladni.

Aztán oda szól a fiához:

— Iván, add apádra a felöltőjét.

Mire Iván nebuló azt felelte:

— Hát én vagyok a papgazdasszony?

A XX. század gyermeke.

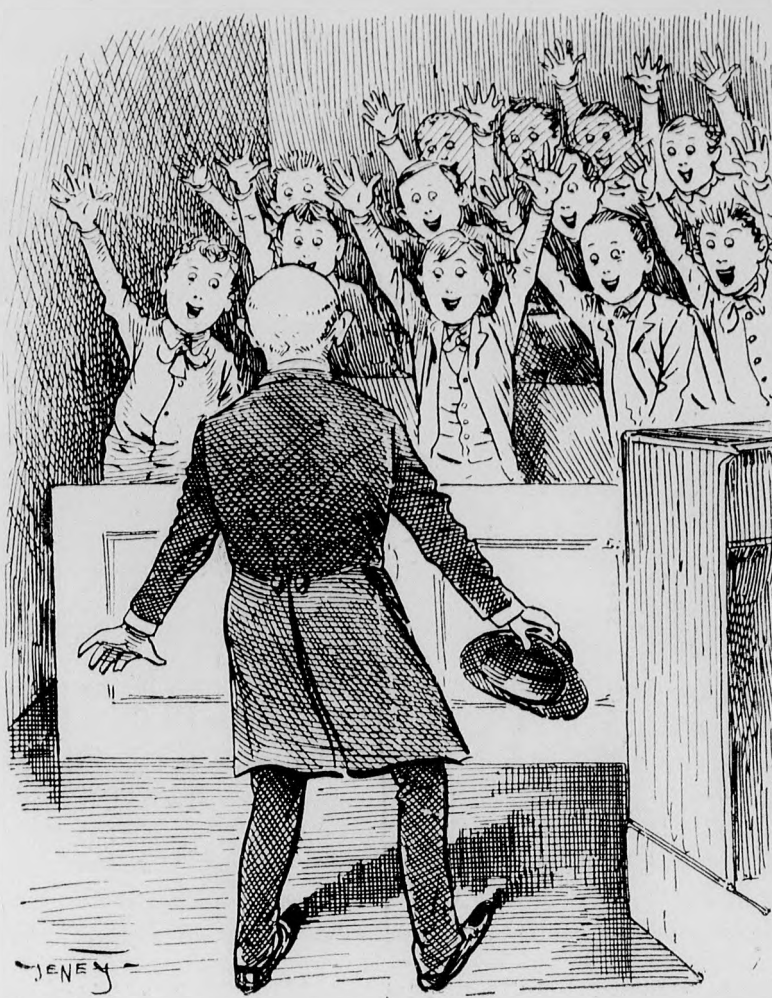

Nagyapó. Hadd lám, Pista, tudsz-e számolni! Ha egy ember bizonyos munkát egymagában hat nap alatt végez el, mennyi idő alatt végzi el ugyanazt a munkát hat ember?

Pista. Hat hét alatt se.

Nagyapó. Hogy-hogy?

Pista. Mert a hat munkás rögtön sztrájkol és munkabéremelést követel.

Tanár (benyit az iskolában zajongó tanítványaihoz). Micsoda láрма ez? Ti valóságos zulukafferek vagytok!

Diákok (egyhangulag). Éljen a törzsfőnökünk!

Nagy rendszeretet.

Szopora szóval panaszolja az új cseléd, mennyire megdolgoztatta a Jajteleszné naccsága

Minden lábast, bögrét, fazekat háromszor négyszer újra súroltatott vele, még akkor sem volt neki elég ragyogó fényes.

— Akkor hát nagyon is rendes, tiszta asszony lehet Jajteleszné, — mondja új gazdasszonya.

— No hiszen köszönöm szépen az új rendjét, mög a nagy tisztaságát, de nem köll! Csak gondolja a naccsága, mit nem tősz! Hát oda áll napjában tizszer is a konyha közepére, — kotorászik! kotorászik! — és egymásután gyilkoli a kis fekete, ficzánkoló micsodákat nagy mög-elégedéssel — a nyujtódeszkán.

Veszedelmes közmondás.

Apa (a fiához). Ismét hazugságon értelek, már többször tapasztaltam ezt nálad. Mondd, miért hazudsz te mindig?

Fiu. Mert nem merek igazat mondani.

Apa. Aztán miért?

Fiu. Mert attól félek, hogy ha igazat mondok, hát betörök a fejemet. Ezt már édes apámtól is többször hallottam.

Apa (belép a szobába, a hol gyermekei verekednek). Haszontalanok, már megint rosszul viselitek magatokat? Melyikötöket verjem most meg legelőbb?

Laczika. Kérem, papa, a hölgyeké az elsőség.

Dugó és kavics.

Harmincz éves volt az ifjú
És húsz éves a leány,
Már egy éve szerették ök
Egymást forrón, igazán.

Nevük: Pista és Piroska,
Éltük boldogsága nagy;
De a hitvány pénz hiánya
Nyugtót nekik soh'se hagy.

Ott a kútnál, a hárs mellett
Találkoztak rendesen,
Csókdosás közt mondogatták:
«Tied vagyok, kedvesem!»

Egyszer ismét együtt ültek
A kút-káva peremén
S hirtelen im egy dugót vesz
Kézbe a derék legény.

Három újját oda nyújta
A csillagos égre fel
S a homályban esküszava
Félelmesen hangzik el:

«Hú szerelmem, mint a szikla
Áll megdönthetetlenül,
Mig a dugó itt a kútnak
Mélységébe elmerül.

Ez a dugó mindörökre
Fönmarad a víz színén,
Ebből aztán megtudhatod,
Mily hiven szeretlek én.»

Igy esküdött hűségére,
Szebben nem is szólhatott
És hogy elhangzott az eskü,
Kútba dobta a dugót.

A kútviznek sima tükrén
Vigan úszik a dugó,
Nem igyekszik elmerülni,
Feje mindig látható.

Megérté a lány az esküt
És kis rózsajakát
Ő is esküvésre nyitja,
Ime, hallani szavát:

«A szerelmem, a hűségem
Erős és szeplőtelen,
Mig e kavics itt a kútban
Megmarad a mélybe, lenn.

De ha egyszer a dugóval
Egy vonalba fölkerül,
Intő jel az, hogy a hűség
Elvész menthetetlenül.»

Ennyit mondott a leányka
S fölkapott egy kis követ,
Melyet ügyes hajítással
A kút vizébe vetett.

Nyugszik a kő a fenéken,
Rá borul a víztömeg . . .
Követ, dugót helyeiken
Semmi sem zavarja meg.

*

Nemrég ott a kútnál jártam,
— Nagy hőség volt, forró nyár, —
Teljesen kiszáradott az,
Nem volt egy csöpp vize már.

Kő és dugó az iszapban
Jól megfértek odalent . . .
Igy hát a szerelmi hűség
Mégis veszendőbe ment!

M. J.

Előre tudta.

A. Hallottad már, hogy Kondér barátunk színésznek készül?

B. Még nem; de előre tudtam, mert az iskolában sohasem tudott sűgő nélkül boldogulni.

Meg ne tudja.

Egy anya, a ki fiának karácsonyi ajándéku sok szép tárgyakat küldött, a csomaghoz mellékelte levelében többek között a következőket írja:

« . . . Mint láthatod, kaptál egy finom tajték pipát is ajándékba apádtól; erről azonban hallgas, mert neki róla tudnia nem szabad.»

Faluvégen.

I. *paraszt*. Igaz-e, hogy az asszonyodnak gyereke született?

II. *paraszt*. Az nöm, hanem a Riska tehény mán mögborjazott.

Karácsonyi meglepetés.

Férj. Kedves Arankám, ha karácsonyra valami ajándékkal akarsz meglepni, úgy intézd a dolgot, hogy a számlát csak aratás után kellésék kifizetnem!

Nevető fejfák.

I.

Jöjjetek ha hivlak! Az Úr eként szóla.
Hiába! — az ember nem is tehet róla,
Hogy e szó lelkének de sehogyse tetszik,
S akkor is lassan mén, a mikor menesztik.
Nem hitvány testünket kéne ajnározni,
De lelkünkre áldást, alamizsnát hozni!
Ha tudnánk keresztyén igaz módon élni,
Az örök Kaszástól nem kellene félni,
Mert ha hivat az Úr, — szent akarattýába
Bele nem egyezni, — bolond tett és kába!
Nem mondhatom én is, hogy örömmel mentem,
Mikor az Úr előtt félve megjelentem;
Hívócskált, Szent Péter s a mennyei tábor,
Órült sietséggel rohant Bagó Gábor.
Lehullván nyomorult sáros földi leple,
Csillagszótte gúnya csontjait belepte.
Szentek között örök üdvösséget talált.
Most már kaczaghati az rémséges halált.

II.

Nem vót maradásom, jaj! el kellett menni!
Mán én asszony többet sohse fogok lenni!
Eltanált az halál, mint feeskét az puska,
Szárnyaszegett varju mán Katonyány Zsuzska
Ebbe az mélységbe!
Fölmene az égbe.

Dér-dúr. Humoreszkjében épen a húmorból van legkevesebb. Az apróbb jobb, de ha több volna, még jobb volna. — *Sopron, L. S.* Mind jóízű apróság s egy hiján új is. — *Budapest, M-ó.* Van köztük pár sikerült. — *Budapest, V. P.* A románcz se nem új, se nem humoros. — *Szeged, K. M.* Válogatunk bennök. A legenda tárgya napiérdekű, tehát nem lapunkba való. Hogy kívánsága teljesületlen marad, annak messzebb menő oka van, mint gondolná, hisz a többiek is ép oly joggal kívánhatnák. Viszont meleg üdvözet! — *Budapest, G. Ö.* A közlendők közé tettük. — *Nyír-Vasvári, M. L.* A hosszabbik nem új dolog, a másik gyöngé. — *Budapest, M. J.* Apraja, nagyja jónak ígérkezik. — *Budapest, S. L.* Kapuzárás után érkezett, eltettük a jövő hétre.

Mezőgazdák figyelmébe!

Elismert kitünő hazai gyártmány!
1600 gőzcséplőkészlet üzemben!

Czim:
ELSŐ MAGYAR
gazdasági gépgyár részvény-társulat
BUDAPESTEN,
Külső váczí-út 7. szám.

Gőzcséplőkészletek

2¹/₂, 3¹/₂, 4, 4¹/₂, 6, 8, 10, 12 lóerejű nagyságban.

Magánjárók (uti mozdonyok).

Kérjük minden szakbavágó kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni, készséggel adunk kimerítő és felvilágosító választ.

Árjegyzék kívánatra díjmentesen küldetik.

Szt.-Lukács-fürdő
Téli gyógykezelés

Budapest.

Iszapfürdők, helyi iszapkezelés stb. Olesó ellátás. Prospektust ingyen küld az igazgatóság.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

A Pesti hazai első takarékpénztár-egyesület LXI. ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

1901. évi február hó 2-án délelőtt 10 órakor

fogja Budapesten, Pestvármegye székháza disztermében (IV., Városház-utca) megtartani.

TÁRGYSOROZAT:

1. Jelentése az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak az 1900-ik évi üzlet eredményéről.
2. Határozathozatal a mérleg és tiszta jövedelem iránt.
3. Egyéb igazgatósági előterjesztések.
4. A felügyelő-bizottság hét tagjának megválasztása, (alapszabályok 36. §-a).

8564

Ezen közgyűlésre a t. cz. részvényesek azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok 14. §-a értelmében csak oly részvényes gyakorolhatja, akár saját személyében, akár meghatalmazott által, szavazati jogát, kinek részvénye 1900. december 31-éig nevére iratott s a közgyűlést megelőző nap d. u. 5 órájáig az egyesület főpénztáránál még le nem járt szelvényeivel együtt letétetett.

Budapest, 1901 január 15-én.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Az igazgatóság.

tetnek.

Hirdetések

e lap részére csakis a
hirdetési felvételi iro-
dában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. ker.,
Szervita-tér 8. sz.
vétetnek fel.

Ugyanott minden bel- és
külföldi lap részére hir-

detések a legjutányosabb

árak mellett eszközöl-

Kapható minden gyógyszerárban.

Keresztény Ruhaszövetkezet

Teréz-körut 46. sz. alatt

megnyilott s minden fáradságot, küzdelmet félre téve, a vezetőség arra törekedik, hogy a lehető legjobb kiszolgálásban részesítse a vásárló tagokat.
A szövetkezet árudájában kapható minden cikk, a mi nélkülözhetetlen szükségletet képez a ruházkodáshoz. — Kapható mindennemű férfi-, női- és gyermek-árucikk. Paplan, vászon, szövet stb. stb. Elsőrendű szabást alkalmazunk, a ki a legkényesebb igényeket is kielégítheti. Készpénzfizetés és részlettörlesztés mellett szerethetők be az összes áruk. Vásárolni csak tagnak lehet. Tagul az tekintetik, a ki legalább egy üzletrészt jegyez, melynek legalább 40 koronát tevő értéke vagy egyszerre vagy 10 egymást követő havi 4 korona részletekben fizethető.
Minden tag jogosult 50 korona erejéig hitelben vásárolni és köteles a hitelezett összeg 10%-át fizetni, elkülönítve az üzletrész törlesztésétől.
A tagok száma ez idő szerint 741, a kik összesen 1851 üzletrészt jegyeztek, melynek értéke részben befizetett.

Támogassuk teljes erőnkkel a „Keresztény Ruhaszövetkezetet“.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ára vászonkötésben 2 frt.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Átdolgozta BARÓTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

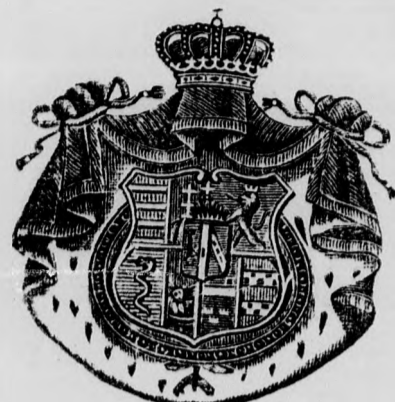
Ára diszkötésben 2 frt.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

*Ajánlva a nagymélt. Földmívelésügyi m. kir. miniszterium
1957/93. magas rendeletével.*

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábormokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Balog Béla és Lajos

férfi-szabók,

Budapest, Dorottya-utca 11. sz., I. emelet.

Ajánlják a legújabb angol és skót szövetekből angol és francia szabás szerint, a legizlésebb kivitelben készült férfiruhákat.

Hivatalnokok részére közös megállapodás szerint a legkedvezőbb fizetési feltételek mellett a legmesszebbmenő kedvezményt nyújtják.

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZABÓ
KRONOMETER- és MŰ-ORÁS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRAKNAK STB. STB.

ÓRAK, ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL
KÉSZPÉNZÉRT, VALAMINT
RÉSZLETFIZETÉSRE

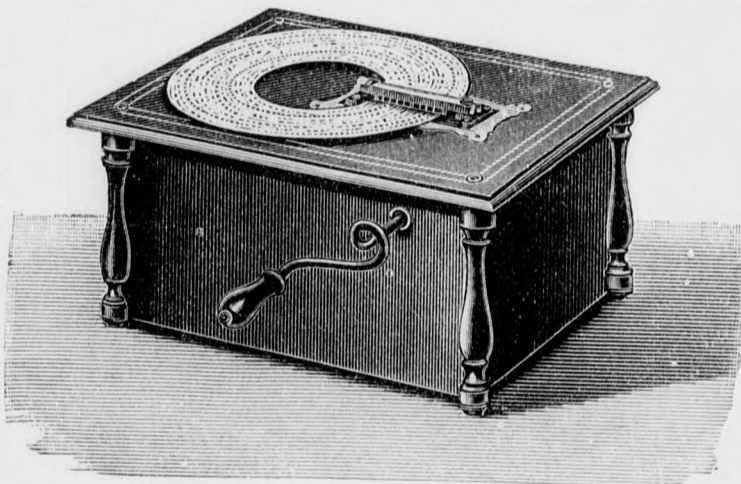
JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEGYZÉK 2000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE

INTONA

családi hangszer.

E közkedvelt hangszerezen lehet játszani a legszébb és legújabb magyar vagy bárminő más tetszés szerinti nótát, korlátlan számban, minden zeneismeret nélkül.

Ára 20 kor. Nagyobb alakú 24 kor.

A kóták darabja (ércből) 60 fillér.

STERNBERG ÁRMIN és TESTVÉRE

cs. és kir. udv. hangszergyárosok.

Általános hangszerfőraktár Budapest, Kerepesi-ut 36.

Képes árjegyzék: a) harmoniákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísz-tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, cimbalmok, citerák, harmoniumok, zongorákról stb. ingyen kapható, de megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívánatik az árjegyzék.

ZENÉLŐ AJÁNDÉKTÁRGYAK.

Zongora termék: Kossuth Lajos-utca 22. (Károly-körut sark.)

Zenepalota.

Franklin-Társulat nyomdája, Budapest, IV Egyetem-utca 4.)

Butorárjegyzék

Eladás 2 évi jótállás mellett.

1 hálószoba komplett matt v. félmatt 105 frt
1 " " " faragott 150 "
1 " " " angol stylben 170 "
1 " " " oszl. faragott 190 "
1 " " " igen finom, ba-
roque stylben, valódi belga
bleu-márvánnyal --- --- 330 "

Ezenkívül több mint 100 hálószoba van raktáron egyszerű, valamint díszes kivitelben mérsékelt árak mellett.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott ebédlőasztal, 6 valódi börszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel --- --- 170 frt.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott, oszlopos, ebédlőasztal, 6 valódi börszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, trumeau és tükör 250 frt

Ebédlőszoba. Angol stylben, matt, kredencz, pohár-szekrény, ebédlőasztal, 6 valódi börszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, világos diófából --- --- 455 frt.

Ezenkívül dús választék egyszerű és finom ebédlőszobákban minden kívánt árban. Nagy raktár szalonberendezésekben; krepp garnitúra 80 frt, bouret 90 frt, selyem 110 frt, selyem brocat 140 frt, francia selyemszövet 165 frt és szalon-garnitúrák 1000 frtig.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utca 18., I. em.

Alapított 1863. évben.

Első leánykiházasítási egylet

m. sz.

Leány és fiú biztosító intézet.

Budapesten, VI. Terézkörut 40.

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Változatlanul megállapított havi díjtételek. Azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és felvilágosítással szolgál az intézet.